

3. Каган М. С. Человеческая деятельность (опыт системного анализа) / М. С. Каган. – М. : Просвещение, 1974. – 345 с.
4. Леонтьев А. Н. Деятельность. Сознание. Личность / Леонтьев А. Н. – М. : Политиздат, 1975. – 344 с.
5. Политехнический принцип в обучении основам наук в средней школе : [пособие для учителей] / под ред. Д. А. Епштейна. – М. : Просвещение, 1979. – 151 с.
6. Рубинштейн С. Л. Основы общей психологии / С. Л. Рубинштейн. – СПб. : Питер, 2006. – 724 с.
7. Юдин Э. Г. Системный подход и принцип деятельности: Методологические проблемы современной науки / Э. Г. Юдин. – М. : Наука, 1978. – 391 с.

**Юлія СРІБНА,
Анастасія УЛЬКО**

МЕТОД ПРОЄКТІВ У ХУДОЖНЬО-ТЕХНОЛОГІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

Освітня галузь «Технологія» була введена в Базисний навчальний план загальноосвітніх навчальних закладів для формування в учнів життєво важливих основ технологічних знань і вмінь, застосовувати їх у різних сферах практичної діяльності з урахуванням економічної, екологічної й підприємницької доцільності. Найбільш ефективно ці завдання можуть бути вирішені шляхом організації цілісного навчально-виховного процесу технологічної підготовки учнів, використання у викладанні сучасних педагогічних технологій і методів навчання, які розвивають особистість. Особливу значимість при цьому має метод проєктів, що дає змогу школярам та здобувачам вищої освіти системно опанувати організацію практичної діяльності протягом проєктно-технологічного, художньо-технологічного ланцюжка – від ідеї до реалізації її у виробі (послужі).

Метод проєктів став активно впроваджуватися в освітню сферу України, завдяки запровадженню освітніх стандартів та необхідності реформ. В його основу покладена ідея, що складає суть поняття «проєкт», тобто те, що можна побачити, осмислити, застосувати в реальній практичній діяльності.

Як зазначає Андрощук І. П. проблема застосування проєктно-технологічної діяльності відображена в дослідженнях Є. Карпова, О. Коберника, Б. Левітан, Н. Матяш, Є. Полат, В. Сидоренка, С. Ящука та інших.

Для галузі «Технологія» метод проєктів – це своєрідна система навчання, гнучка модель організації навчального процесу, орієнтована на творчу самореалізацію учня, розвиток його інтелектуальних і фізичних можливостей, вольових якостей і творчих здібностей; на створення нових виробів, які володіють суб'єктивною або об'єктивною новизною і мають практичну значимість. Пріоритетними педагогічними завданнями у процесі цього навчання є:

- озброєння учнів цілісною культурою організації проєктної діяльності;
- розвиток у них здатності до генерування ідей, їх аналізу, самостійного прийняття рішень;
- формування своєї думки, позиції, взаємодії й діалогу в процесі вирішення спільних завдань.

Навчальні програми ХХІ століття були розроблені на основі проєктно-технологічної системи трудового навчання тому метод проєктів знаходить своє застосування серед багатьох шкіл та закладів вищої освіти в галузі «Технологія». Актуальність впровадження методу проєктів у навчальному процесі при вивченні трудового навчання обумовлюється рядом причин [1]:

- підвищувати пізнавальну мотивацію навчання;

- надання максимальних можливостей для самореалізації;
- орієнтація на створення певного кінцевого продукту, а не на просте засвоєння певної суми знань;
- актуалізація комунікативних навичок, вміння користуватися дослідницькими методами;
- посилення індивідуалізації процесу навчання;
- формувати вміння й навички самостійної колективної, групової та індивідуальної пошукової діяльності.

Формування художньо-технологічної компетентності майбутнього вчителя технологій можливо в тому випадку, якщо безпосередньо сам майбутній фахівець може організувати профільну діяльність, демонструючи власний творчий та креативний підхід щодо розробки та оформлення головного елементу проектно-технологічної діяльності – проекту. Для формування художньо-технологічної компетентності майбутнього вчителя технологій необхідною умовою є вміння його, як фахівця, організовувати профільне навчання учнів і застосовувати інноваційні технології щодо розробки творчих проектів, враховуючи свій власний творчий потенціал, інноваційні технології, креативні підходи вирішення нестандартних технологічних ситуацій [2, с. 77-80]. Основними вимогами художньо-технологічного проекту є: економічність, безпечність, ергономічність, системність, посильність, естетичність, практична значущість. Рекомендовано чергувати індивідуальні і колективні (групові) творчі навчальні проекти. Робота над проектом повинна містити в собі складання обґрунтованого плану дій, що формується й уточнюється впродовж усього періоду виконання проекту. У тематиці проектних завдань мають враховуватися індивідуальні особливості пізнавальної діяльності учнів, для старшокласників та здобувачів вищої освіти – особливості кваліфікованих характеристик майбутнього фахівця, що покладені в основу профільного навчання. Метод проектів з художньо-технологічним аспектом активно поширюється у всіх освітніх дисциплінах, зокрема і в навчальному курсі «Технологічний практикум», який розвиває креативність і включає дослідний компонент не тільки на евристичному, але і на винахідливому рівні. У закладах вищої освіти викладання дисципліни «Технологічний практикум» зорієнтоване переважно на планування алгоритму та технологічну послідовність трудових операцій, що вимагає від здобувачів вищої освіти прояв самостійності, опрацювання довідкової літератури, застосування технологічних знань у практичній діяльності, аналіз і синтез отриманої інформації.

З усього вищезазначеного можна зробити висновок, що метод проектів – це комплексний узагальнюючий процес раціонального поєднання репродуктивної і продуктивної діяльності, який дає змогу комбінувати і поєднувати формальні знання з практичним досвідом. Проектна діяльність у своїй основі розрахована на гнучку організацію процесу навчання учнів. А головним завданням вчителя технологій полягає в тому, щоб результативно впроваджувати проектний метод навчання у викладання предмета.

Список використаної літератури

1. *Докучаєва В. В.* Проектування інноваційних педагогічних систем у сучасному освітньому просторі / В. В. Докучаєва [Монографія]. Луганськ, 2005. 299 с.
2. *Шевченко А. І.* Компетентнісний підхід у навчанні художньому проектуванню майбутніх фахівців з дизайну // Наукові записки. Вип. 9. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти. Частина 3. Кіровоград: РВВ КДПУ імені В.Винниченка, 2016. С.77–80.
3. *Коберник О. М.* Методика організації проектно-технологічної діяльності учнів на уроках трудового навчання / О. М. Коберник, С. М. Яшук. НАУКОВИЙ ВІСНИК УМО «ПЕДАГОГІКА» № 1 (2016) 12. Умань: Вид-тво УДПУ ім. П. Тичини : науково-дослідна лабораторія, 2001. 80 с.